№. 62.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 29 Maart. 1831.

De Bredasche Courant verschijnt, van 1 Januarij 1831, vijf malen in iedere week; te weten: des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden geregeld 3 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk f. 1.50 in de 3 maanden. Alle inzendingen geschieden franco aan de uitgevers van gemelde Courant.

De Uitgevers dezer nemen de vrijheid het geëerd publiek opmerkzaam te maken, op het plaatsen van Advertentiën in de Bredasche Courant. *Een Blad hetwelk zoo algemeen gelezen wordt, kan natuurlijk de meestmogelijke publiciteit aan Annonces geven. De prijs is* 20 *Cents per regel. Alle Advertentiën moeten op formaat zegel gesteld zijn.*

NEDERLANDEN.

Breda, den 28sten Maart.

Z. K. H. *Prins Frederik* heeft, van hoogdeszelfs staf vergezeld, zaturdag al de vestingwerken dezer stad rondom dezelve in oogenschouw genomen en daarna de militaire etablissementen, het arsenaal, de akademie, het hospitaal, enz. bezigtigd. — Gisteren morgen heeft de Prins, onder gehoor van *Ds. van Gogh*, de godsdienstoefening bijgewoond.

— De Staats-courant maakt heden onderscheiden koninklijke benoemingen tot officieren der rustende schutterij in het 1ste, 2de en 3de district der provincie Zeeland publiek.

— Uit onderscheiden brieven van Amsterdam schijnt te blijken, dat de voorgestelde maatregel eener geldleening van 42 millioen aldaar meer en meer bijval begint te vinden.

— De tijdingen uit Polen loopen tot den 18den Maart. Sedert eenige dagen hoorde men te Warschau niets meer van militaire operatien. Binnen de stad heerschte eene soort van doods-rust, eene kalmte als die, welke men voor het losbarsten eener donderbui ontwaart. Er werden echter groote toebereidselen van verdediging gemaakt. Intusschen was de voorhoede der russische garde, volgens over Litthauen gekomen berigten, op den 17den te Rajgrod aangekomen, en zou zich weldra met het leger onder den generaal *Diebitsch* vereenigen, hetwelk deszelfs operatien gestaakt schijnt te hebben, eensdeels uithoofde van de verzwakking zijns legers, door den veldslag van den 25sten Februarij geleden (de veldmaarschalk zelf begroot dit verlies, in een zijner nadere officiele bulletins, op ruim 8000 man) en anderdeels uithoofde van den alnog aanhoudenden ijsgang in den Weichsel, die alle krijgsoperatien moeijelijk, zoo niet onmogelijk maakt. Volgens sommige berigten zou de veldmaarschalk *Diebitsch* door den keizer tot gouverneur-generaal van Polen benoemd zijn.

— De Italiaansche brieven, tot den 12den loopende, hebben niets nieuws van eenig belang aangebragt. De Oostenrijkers schenen hunnen marsch naar de pausselijke staten, stelselmatig te staken, of ten minsten te vertragen.

— In Frankrijk is eene nationale associatie opgerigt; in Belgie natuurlijk kort daarop ook *(zie hier onder)*. Wij hebben meermalen gelegenheid gehad, om het onzen lezer te doen opmerken: Frankrijk kan niet hoesten of Belgie moet niezen. Ook noemt zich Brussel met welgevallen *le petit Paris*.

— Willen onze lezers eens eene logen van een Antwerps blad, *l'Escaut* genaamd, weten, zij lezen het volgende uit dat blad getrokken:

„De Hollanders zijn, te West-Wezel, onze troepen komen aanvallen; de troepen, die te Eeckeren lagen, zijn uit dat dorp getrokken, om dezelve bij te staan en door die van Merxem vervangen geworden; eene batterij van 7 kanonnen, welker bestemming naar eenen geheel anderen kant was, heeft zich terstond naar eerstgemeld punt gerigt, zoodat de aanval der Hollanders hun zuur opgebroken is. Wij kunnen de vaderlandsliefde der inwoners dier gemeenten niet genoeg roemen, hebbende zij dadelijk de wapenen opgevat, om den gemeenen vijand te verdrijven."

— Wie zou de *revolutie willen beginnen*, indien zij niet ondernomen was, vraagt *le Messager de Gand*? Wij noodigen dezen stoutmoedige uit, vervolgt dat blad, om zich aan te melden, opdat hij de gelukwenschen, die zijn vaderlandslievend oogmerk verdienen zou, van ons arbeidsvolk zou kunnen ontvangen.

— *Je maintiendrai* is de spreuk der familie van Nassau. De Belgische ministers hadden mede dezelfde spreuk aangenomen, met de geringe verandering van *Nous nous maintiendrons* (Wij zullen ons zelven handhaven), zoo lang wij kunnen. De minister van justitie had deze spreuk zelfs op het zegel van staat doen graveren. Hoe lang hebben deze heeren zich zelven gehandhaafd? *(Zie hier onder)*.

— Het Belgisch ministerie geleek, toen het de kleur van het *liverij* des regents bepaalde, niet slecht naar dien Romeinschen senaat, welke zeer ernstig beraadslaagde over de saus, met welke zekere tarbot behoorde gegeten te worden.

— Al de orden van bedelmonniken zijn in Belgie hersteld.

— Eenige Engelsche dagbladen melden, dat de beroemde romanschrijver sir *Walter Scott* eenen aanval van beroerte gehad heeft, men hoopte echter, dat dezelve geene kwade gevolgen hebben zou.

's Gravenhage den 27sten Maart.

Het ontwerp van wet tot voorziening in de dadelijke behoeften der schatkist, dat door de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal reeds is onderzocht en daar tot vele aanmerkingen en bedenkingen heeft aanleiding gegeven, [illegible] trale afdeeling tot een punt van conferentie verstrekt met Z. Exc. den minister van Financien. Men verwacht eene nieuwe redactie van dat ontwerp, hetwelk weldra in eene openbare discussie zal behandeld worden.

— Verscheidene kooplieden, bevrachters en kassiers te Amsterdam hebben dezer dagen een verzoekschrift aan den Koning ingediend, strekkende dat er geene zeebrieven meer verleend zullen worden aan belgische bevrachters, voor schepen, welke in Belgie gebouwd zijn.

— Gisteren zijn de equipagien van Z. K. H. Prins *Frederik* van hier naar het leger vertrokken.

BELGIE.

Brussel, den 25sten Maart.

Gisteren hebben al de ministers hunne demissie aan den regent ingezonden. Het schijnt dat er in de jongste vergaderingen [illegible] ministers groote oneenigheden onder hen gerezen zijn, zoo dat, in plaats van een of twee, gelijk in den beginne scheen, eindelijk allen voor hunne posten bedankt hebben. Het nieuwe ministerie is, na veel worstelingen en kuiperijen, den tweeden dag bepaaldelijk vastgesteld geworden, en bestaat nu uit de volgende leden:

De heer *Ch. de Brouckere* voor de financien.

De heer *de Sauvage*, gouverneur van Luik, voor binnenlandsche zaken.

De heer *Paul Devaux* van Brugge, voor buitenlandsche zaken.

De heer *Barthelemij*, gewezen lid der Staten-generaal, voor justitie.

De heer *d'Hane de Steenhuijse*, colonel aide de camp van den regent, voor oorlog.

Al de vorige ministers zijn alzoo door andere vervangen, met uitzondering van den heer *de Brouckere*, wiens demissie de regent niet aangenomen heeft en met wiens bedanken het ook niet ernst schijnt geweest te zijn; *l'Emancipation* beschuldigt hem minister van het eerst zijne demissie te hebben aangeboden, en daarin de heeren *van de Weijer* en *Gendebien* te hebben medegesleept, die in den beginne van voornemen waren te blijven; maar dat *de Brouckere*, toen het er op aan kwam, zoo behendig

intrigueerde, dat zijne ambtgenooten, die hij gaarne verwijderd zag, wel hunne demissie kregen, maar de zijne niet aangenomen werd.

Hoe dit ook wezen mag, dat er groote [illegible]heden sedert de ministers hebben plaats gehad, blijkt overtuigend uit twee door den voormaligen minister van binnenlandsche zaken, den heer *Tielemans*, aan den regent geschreven en openbaar gemaakte brieven, waarin voorkamt: dat hij, *Tielemans*, in den raad het eerst den voorslag tot een veranderinge van ministerie gedaan hebbende, er reeds den volgenden dag, door indiscretie van een der leden, den heer *Gendebien*, in *l'Emancipation* verkeerdelijk was gemeld, dat hij zijne demissie had gegeven; dat hij daarop zulks, op eene indirecte wijze, in den *Belge* had doen tegenspreken, welke *Belge*, juist toen de raad vergaderd was, gebragt werd, en daar een hevig tooneel van twist en verwarring veroorzaakte, waarbij de heer *Gendebien* zich schrikkelijk boos maakte en met *van de Weijer* den armen *Tielemans* geducht aanviel, als geloovende beiden nu, dat *Tielemans* ook wel de schrijver van de in den *Belge* tegen hen gerigte artikels kon wezen. Den volgenden dag had *l'Emancipation* weder een artikel, dat niet dan uit den raad kon zijn overgebragt, en hetwelk den heer *Tielemans* besluiten deed, daar niet meer te verschijnen.

Van het nieuwe ministerie valt nog weinig te zeggen. Sommige bladen, en daaronder *l'Emancipation*, dat echter voor een zeer Franschgezind dagblad doorgaat, meenen dat hetzelve, in plaats van tot de *Fransche* meer tot de *Engelsche* zijde zou overhellen.

Verder wordt gezegd dat de heer *Tielemans* tot gouverneur van Luik zou benoemd wezen, en dat de heer *Gendebien* ook zijne demissie als president van het hoog geregtshof zou gegeven hebben.

De raddraaijers der revolutie, zij, die het meest tot den tegenwoordigen staat van zaken hebben bijgedragen en, of eene reactie duchten, of ook hierin het voorbeeld van Frankrijk willen navolgen, hebben eene soort van associatie gevormd, onder den naam van *Belgische nationale vereeniging*, waarvan de acte is als volgt:

Overwegende dat het congres, in de zitting van den 18den November 1830, de onafhankelijkheid van België verklaard heeft;

Overwegende dat het voor alle Belgen een heiligen pligt is die onafhankelijkheid ten koste van alles te verdedigen;

Overwegende dat het congres in de zitting van den 24sten November 1830 het huis van Nassau voor altoos van alle gezag over België uitgesloten heeft;

Overwegende dat dit besluit geprovoceerd is door de dwingelandij, die deze familie gedurende vijftien jaren over België heeft doen drukken en door de weigering tot herstel der grieven;

Door den brand van Brussel en door den moord harer inwoners in de dagen van den 23, 24, 25 en 26 September;

Door het bombardement van Antwerpen.

Overwegende dat, in de zitting van het congres van den 24sten [illegible] heeft dit decreet in handhaven, en dat het belang is hem met alle krachten in de vervulling dier taak behulpzaam te zijn;

Overwegende, eindelijk, dat de terugkeer der Nassau's onvermijdelijk het verlies der nationale eer zou vergezellen en gevolgd worden door bloedige reactien, burgeroorlog, verdeeling van het vaderland, eene schrikkelijke vermeerdering van lasten voor het land, door de ongelijke verdeeling van de Hollandsche schuld die ons zou opgelegd worden;

Hebben Belgische patriotten te Brussel vereenigd, besloten:

Art. 1. Er wordt te Brussel eene associatie gevormd om de onafhankelijkheid van het land en de eeuwigdurende verbanning der Nassau's te verzekeren.

Art. 2. Leden der associatie zijn al degenen die de tegenwoordige acte zullen teekenen.

Art. 3. Ieder gesocieerde verbindt zich om eene contributie van ten minste 15 cents per maand te betalen.

Art. 4. De gesocieerden verbinden zich op de eer om ten prijze aller opofferingen, de Belgische onafhankelijkheid en nationaliteit te verdedigen en te handhaven, om de Nassaus te bestrijden, om nimmer met hen te handelen, tot welk uiterste het vaderland ook mogt gebragt zijn, en om elken vijandelijken aanval van vreemden te keer te gaan.

Art. 5. Eene eerste lijst van teekenaren zal eerstdaags in de dagbladen worden geplaatst. De eerst ingeschreven teekenaars zullen zich vereenigen om een comité te benoemen, belast met de middelen te beramen om de associatie in de provincien te verbreiden.

Brussel, 25 maart 1831.

Volgen de onderteekeningen.

Antwerpen, den 26den Maart.

De gouverneur onzer provincie heeft bij een besluit de inwoners dringend uitgenoodigd om te willen voldoen aan het decreet van het nationaal congres tot vooruitbetaling van het tweede half jaar der grondbelasting over 1831; de uitvaardiging van dit decreet schijnt nog van weinig vrucht te zijn geweest en weinig of niet te hebben opgeleverd; de gouverneur onzer provincie poogt, te dien einde, de vaderlandsliefde der ingezetenen op te wekken, en zegt: dat hij vertrouwt zij zich het ten pligt zullen stellen, zelfs ten koste van eenige opoffering, den staat, in een oogenblik waarin hij al zijne hulpbronnen behoeft, te hulp te komen.

FRANKRIJK.

Parijs, den 23sten Maart.

Heden ten laatste wilde men zeggen, dat een van Londen gekomen courrier de tijding van de aanstaande komst van een engelsch smaldeel op de Schelde had aangekondigd. De logenstraffing dier tijding door *the Courier* was niet stellig genoeg en het gouvernement had, zeide men, besloten, om zich met den nieuwen strijd, die binnen kort tusschen de Hollanders en de Belgen staat te beginnen, krachtdadig te bemoeijen.

— In de kamer der afgevaardigden heeft de commissie, belast met rapport uit te brengen over het voorstel van den heer *Bataille*, betrekkelijk de eeuwige verbanning van *Karel X* en diens familie, heden dat rapport uitgebragt. Morgen zullen de deliberatien over dat voorstel en de door de commissie daarin voorgedragen wijzigingen plaats hebben. (*Wij hopen in staat gesteld te zullen worden, om den uitslag daarvan aan onze lezers te kunnen mededeelen*).

— Heden liep alhier het gerucht, dat Kadix in handen der patriotten was. Deze tijding is verre van waar te zijn, want de jongste berigten van Madrid, tot den 14den loopende, stellen eenstemmig de zaak van *Torrijos* en de zijne als stellig verloren voor.

Eene tijding van meer aanbelang is de erkenning der schuld van de Cortes van 1820 tot 1823 door het spaansch gouvernement. Deze een weinig vertraagde akte van gezegd gouvernement is, naar men wil, op aanhouden van den heer *d'Aguado*, gedurende diens jongst verblijf te Madrid, verworven. De erkenning van de schuld der Cortes is volkomen, door derzelver conversie in eene thans meer geaccrediteerde waarde (in 3 percents renten), waarvan de intressen tot heden toe nauwkeurig betaald zijn. Het is waar, deze conversie loopt tot dus verre nog slechts over de vier vijfde gedeelten; maar deze gedeelten, ja zelfs de achterstallige renten, zullen op hunne beurt insgelijks betaald worden, en men kan eenen schuldenaar niet kwalijk nemen, dat hij termijnen stelt van afbetaling, naar mate een betere staat zijner zaken hem de middelen daartoe verschaft. Deze volle erkenning van kapitaal en intressen der geldleeningen van de Cortes heeft *Ferdinand VII* zwaar moeten vallen en had reeds veel vroeger behooren te geschieden; maar zij is nu geschied, en de akte daarvan is thans, door den heer *Jose Arrazola*, waarnemenden minister de koninklijk spaansche amortisatiekas te Parijs, officieel en publiek aangekondigd geworden.

— De generaal *Montholon*, die *Napoleon* naar Sint Helena vergezeld heeft en een zijner testamentaire executeuren is, heeft de volgende stukken publiek gemaakt:

» Soldaten der republiek en des Keizerrijks, inwoners der landen in Frankrijk, die, door de legers der verbonden mogendheden, in 1814 en 1815 verwoest geworden zijn.

» Gij zijt erfgenamen van Keizer *Napoleon*, zijne laatste gedachten zijn aan u gewijd geweest. Hij gelast, bij zijn testament, dat zijn bijzonder domein, hetwelk op twee honderd millioenen geschat wordt, zal gedeeld worden tusschen de officieren en soldaten, welke, van 1792 tot den slag van Waterloo, voor de onafhankelijkheid des vaderlands gestreden hebben, voor de eene helft, en de landbewoners in Frankrijk, welke, in 1814 en 1815, tot loon hunner heldhaftige pogingen, om den inval des vijands af te weren, hunne velden verwoest en hunne woningen verbrand gezien hebben, voor de weder helft.

» Hij heeft mij, op den 25sten April 1821, op Sint-Helena, den eervollen last toebetrouwd, om eene heilige zaak voor het Fransch gouvernement te bepleiten en de afgifte van zijn bijzonder domein van hetzelve te vorderen. De wijze van betaling is bij het testament bepaald.

„Het bijzonder domein des Keizers heeft, in 1815, de kroon van *Lodewijk XVIII* verrijkt. Het zou de menschelijke magt te boven gegaan zijn, om dezelve destijds van dit zegeteeken van den triumf der feliën te berooven. Dat wist *Napoleon*, maar zijne genie voorzag ook de herrijzing der driekleurige vlag.

» Ik zou het denkbeeld, dat uwe erfenis en mijnen last hem ingegeven, misken hebben, indien ik, terwijl het door den val des troons van *Karel X* verrijkt Europa eenen meineedigen monarch schijnt te willen ingeven, van het Fransch gouvernement gevorderd had, dat hem van twee honderd millioenen

zon ontdoen. Het groot belang des vaderlands gelastte mij, te wachten.

» Op den 27sten November 1830 leverde ik mijn rekest aan den president van den raad van ministers over.

» Op den 31sten december herhaalde ik deze demarche.

» Op den 21sten februarij 1831 adresseerde ik mij voor de derde maal.

» Ik heb geen antwoord bekomen.

» Toen heb ik eene petitie aan de kamer der afgevaardigden ingeleverd, van welke een afschrift hier nevens gaat.

» Ik zou uwe zaak wel voor de regtbanken gebragt hebben, indien de wet zulks aan iemand anders dan aan uwe bijzonder daartoe gemagtigden verbloofde.

» Amsterdam, den 15den Maart 1831.

De Generaal Montholon.

Petitie *van den generaal* Montholon *dan de kamer der afgevaardigden.*

Mijne Heeren de afgevaardigden der departementen van Frankrijk!

Keizer *Napoleon* heeft zijn bijzonder domein aan de soldaten der republiek, des keizerrijks en aan de landbewoners van den Elzas, Lotharingen, Franche-Comté, Burgoundie, Parijs, Champagne, Forez en Dauphiné gemaakt, de eerste voor zoo verre zij, van 1792 af, tot aan den slag van Waterloo toe, voor Frankrijks onafhankelijkheid en roem gestreden hebben, en laatstgemelden voor zoo verre zij, in 1814 en 1815, door de verwoestingen des vijands geleden hebben.

Mij is, bij testamentaire akte in dato den 25sten April 1821, specialen last gegeven, om deszelfs bijzonder domein, hetwelk, in 1815, met het domein der koninklijke kroon vereenigd is, te reclameren.

Te vergeefs heb ik eene beslissing deswegens van het fransch gouvernement gevraagd.

Vertegenwoordigers des franschen volks! Gij hebt Frankrijk de schuld der erkentelijkheid opgelegd, gij hebt duizend millioenen voor de getrouwe voorrechten van den troon der lelien toegestaan. Zult gij mij weigeren, een dankbaren steun te geven aan de teruggave van minder dan 200 millioen van *Napoleons* bijzonder domein, een door zijne dankbaarheid nagelaten schat, om de schuld des vaderlands jegens diënende Franschen te kwijten, aan welke niets anders voor blijft dan het aandenken aan 30 jarige gevechten en lauweren, en ellende?

De generaal Montholon.

De fondsen stonden heden ter beurze: de 5 pCts. 81,40; de 5 pCts. 52,50.

Mengelingen.

BELGIE EN FRANKRIJK.

De Belgen zouden zich zelven wel trachten diets te maken, dat zij eene soort van volgelingen van Frankrijk moeten zijn, dat zij dezelfde belangen hebben, ja dat zij de Franschen gelijk zijn; daarom apen zij de Franschen zorgvuldig na; maar stellige daadzaken bewijzen het tegendeel, een ander op zijnen weg te volgen is, noch voor landen, noch voor particulieren, eene reden tot vereeniging. Frankrijk wil zoogenaamd vrij zijn, derhalve het naapende Belgie ook. Het eerste zoo wel als de tweede landaard hebben gewaand, vrij te zullen worden, door hunnen wettigen Souverein te verstoten; beide hebben de Souvereiniteit des volks verklaard en beide hebben hunne grondwettige instellingen veranderd; beide natien zijn groote fakelaars; in zoo verre gelijkt de een den anderen. Maar Frankrijk zou Belgie wel willen inslokken, terwijl, sommige der verstandigsten hunne nationaliteit, zoo men nationaliteit in Belgie zoeken mag, zouden wenschen te behouden; Frankrijk is nagenoeg zonder eenige godsdienst, verre het grootste gedeelte der Belgen is bigot, zelfs fanatiek, de aanzienlijksten uitgezonderd, die den vrijgeest apelen, zouden er iets van te meenen; Frankrijk moet zijne fabrijken beschermen, Belgie de zijne verrijken; de Franschen zijn vrolijk lustig, ligtgeloovig, prestig en veelal goedhartig; de Belgen zijn traag, huichelachtig, bijgeloovig, koen en meestal vuilaardig; zij gelijken elkander als chamagne wijn en lambiek bier; zie daar het onderscheid tusschen beide volken. Het is derhalve onwedersprekelijk, dat deze beide landaarden hetzelfde belang niet hebben, alhoewel zij tot hetzelfde doel strekken, en dat hunne ineensmelting, in den tegenwoordigen staat van Europa, de vernietiging van den eenen en zeer vele des anderen ten gevolge hebben zou.

Deze vereeniging zou, indien zij werkelijk plaats had, of hebben kon, alle belangen van Groot-Brittannie kwetsen en deszelfs veiligheid bedreigen, waaruit onfeilbaar een algemeenen oorlog ontstaan zou, anders misschien niet denkbaar, zoo lang Frankrijk geen [illegible] voornemen als de vereeniging met België zou [illegible] opgelevend, maakt, ja zelfs de uitsprekingen van het *liberalisme* zulk eene onveiligheid in de oogen des Engelschen volks hebben, dat het [illegible] dat land juist getrouw oorlog zou durven voorslaan, indien met dogmark, ons dat liberalismus tegen te gaan, [illegible] zijne kusten, op dezelfde wijze als onder *Buonaparte*, niet bedreigd zien, of hij zou gramstorig worden als de Engelsche natie alsdan mogt gedwongen zijn, tot eene Europesche coalitie toe te treden. België, aan het toneel des oorlogs worden, dezelfs koopvaardij en havens, opzwaluis als de Fransche marine, havens en kolonien, zouden aan alle soort van vernielingen ten prooi zijn.

Dergelijke oorlog zou of voordeelig of nadeelig uitvallen; daar is geen midden. In het eerste geval zou het éénig voordeel voor Belgie dat zijn van verder tot fransche departementen gebragt te worden, een voordeel, dat het, in 1814 mede gemacht heeft van zich te weren. In het andere geval zou het ten tweede male aan de bescheidenheid der verbondene mogendheden worden overgeleverd. Zoodat, in het laatste geval, België, na, ten behoeve van eene voor altoos verlooren zaak, zijn bloed gestort en zijne schatten verspild te hebben, poorten van het gastvrijzinnen der mogendheden, die het zouden verpvend hebben, hollandsch, pruisisch, oostenrijksch worden zou of onder deze allen verdeeld worden.

Dat deze oorlog, die, God zij dank, tot dus verre slechts in veronderstelling bestaat, gelukkig voor het met Frankrijk vereenigd Belgie zou uitvallen, is voor het minst zeer twijfelachtig. Frankrijk is zekerlijk, wanneer deszelfs ingezetenen eensgezind zijn, en op eigen bodem deszelfs vijanden kan afwachten, zeer sterk; maar de Franschen zouden zich grootelijks bedriegen met te gelooven, dat zij zoo gemakkelijk de veroveringen zouden vernieuwen, welke zij, onder *Buonaparte*, buitenlandsch gemaakt hebben; niet alleen de koningen, maar zelfs de volken schroomen hen. De liberale grondbeginselen, welke zij tot wapens trachten te bezigen, zijn, bij alle zelfs half verstandigen, zeer in ongunst geraakt; wanorde en ellende zijn geene genoegzaam verleidende resultaten, om door nadenkende volken gezocht te worden. Van den anderen kant heeft zich een denkbeeld in de volken geworteld, dat voor de fransche wapenen noodlottig moet worden; zij meenen namelijk, dat, zoo de Franschen den oorlog verlangen, zij daarmede niets anders beoogen dan het middel, om in hunne ellende te voorzien, waaruit volgt dat, in plaats van de fransche soldaten als nieuwe kruisvaarders te beschouwen, tot verbreiding der constitutionele leerstellingen uitgetogen, zij hen als gevaarlijke roovers zouden terug drijven. De rijke legers van *Buonaparte* hebben de volken, die zij bezocht hebben, zoo veel geld gekost, dat de volken natuurlijk die van het verarmd Frankrijk moeten duchten.

De Belgen hebben daarenboven menig eene oorzaak tot verkoeling jegens Frankrijk: wanorde of ellende kunnen hen, wel is waar, niet veel meer afschrikken: eene revolutie, die reeds meer dan zes maanden geduurd heeft, heeft hen daarmede gemeenzaam genoeg gemaakt; maar datzelfde Frankrijk heeft het lot der Belgen aan eene bijeenkomst van diplomaten doen afhangen, heeft hunne weigerd hun zijn rijk te openen, zijne familie aan hunne teningen met hem te deelen; zulk een Frankrijk kan den Belgen niet meer aan het hart gaan, kan voor hen geene bevriende natie, slechts een op hen speculerend volk meer zijn. Te vergeefs heeft men getracht, hen te paaijen met een onderscheid tusschen den wil der gouvernementen en dien der nationalen wil te maken; zoo iets is alleenlijk daar, waar, gelijk in Frankrijk, het volk [illegible] herhaalde reizen toe, binnen den tijd van zes maanden [illegible] zelfs wil op straten en pleinen heeft komen verkondigen; [illegible] leerstellingen gelden niet meer, waar daadzaken gesproken hebben; van al de partijen, die Frankrijk verdeelen, is de republikeinsche de eenige zijn, die de Belgen voorstaat; doch deze partij is verre weg de zwakste in Frankrijk; dus voor de Belgen geene plaats van toevlugt meer; zoo zij ergens anders hulp kunnen vinden, mogen zij die daar zoeken, doch daar kan, noch voor het eene, noch voor het andere volk, iets goeds spruiten uit de positie, [illegible] zich zelven gesteld hebben, zoo het hier voorgestelde Frankrijk is, om een gedeelte van zijne sleetsche [illegible] tuk op roof en buit, in België uit te breiden.

Daar is gezegd geworden, [illegible] het bezwaarlijk te gelooven, dat Frankrijk de vereeniging [illegible] zou hebben voorgesteld, om België te verscheuren. Mogt zulks waar zijn, [illegible] was de zaak van het [illegible] liberalismus verloren. Bij ondervinding is het bekend, dat, zoo lang in Frankrijk alles rustig en kalm is, Europa slechts getrouwe onderdanen telt, terwijl [illegible] eene algemeene onrust openbaart, zoodra in Frankrijk [illegible] ontstaan, waaruit voortvloeit, dat de revolutionnairen van alle landen den goeden uitslag hunner ondernemingen alleen van Frankrijk doen

stellingen, bij dezelven alleen op Frankrijk hopen. Dat Frankrijk en België, in eenen zoo wanhopigen toestand, aan zich zelven overlaat, moet de volksmenters, en alle revolutie-fabrijkanten genoegzaam leeren, welken bijstand zij van Frankrijk te wachten hebben; alle bravo lieden, die zich door vreemdelingen laten bedriegen, moet daardoor de oogen geopend worden. Wanneer nu het nabuurige mogendheidje, het lieve musje, dat zelfs een tijd lang een deel van Frankrijk heeft uitgemaakt, alzoo onmeedogelijk verlaten, ja selfs, op aanhitsing van datzelfde Frankrijk, in stukken gesneden en verdeeld wordt, zou het allerongerijmdst zijn, bijstand van dat land voor Duitschland, Polen of Italie te verwachten. Het gevolg van het voorstel, om België te verdeelen, zoo reeds indedaad door Frankrijk voorgesteld is, moet de vernietiging van alle revolutionnaire ontwerpen voor Europa ten gevolge hebben.

Frankrijk en België zijn voorbeschikt, om den slechten weg, waarop zij zich begeven hebben, ieder afzonderlijk te bewandelen. De eene is de geweldenaarachtige vrouw, welke verre zal gaan zonder van vermoeidheid, uitgeput te wezen; de andere, zwak en krankhoud, heeft de spoedigste onderstand noodig. Beide grijnzen het evenwigt Europa vriendelijk toe; de eene zoekt vorsten te lokken en gruwt die van vermaand; de andere haalt de volken aan; maar de dwaasheid, waarin zij zich vertoont, de lappen en vodden, waarmede zij bedekt is, en de gewelddadigheden van hare bedrijven verschrikken meer dan zij verleiden! Mogten beide volken in zich zelven blijven herwaarts, zonder de rust van het overige der wereld te verstoren.

Vernomen hebbende dat er een gerucht verspreid wordt, dat er een lijder aan de gevolgen van pokken, in de Militaire Ziekenzaal alhier overleden zoude zijn, welke vroeger de koepokinenting had ondergaan, zoo achten wij het noodzakelijk, om het nut der koepokinenting in [illegible] te doen stellen, openlijk te verklaren, dat [illegible] van alle waarheid ontbloot is, en dat [illegible] het nut der inenting van dezelve, thans ten volle bevestigd is geworden, aangezien er nog geene gevaccineerden, de ware pokken hebben bekomen, maar dat er wel is waar vijf, welke nimmer gevaccineerd zijn geweest, in genoemde Ziekenzaal zijn overleden.

Redenen genoeg waarom wij ondergeteekenden de koepokinenting niet alleen voor nuttig houden maar verpligt zijn dezelve ten sterkste aan te raden. Nog kan men hier bijvoegen, dat wij 5 à 6 echte pokkijders hebben, welke wel is waar vroeger zoogenaamd gevaccineerd zijn, dan allen verklaren, dat die *Vaccine* vruchteloos geweest is, en natuurlijk zijn er ook geene overblijvende likteekens bij hen te vinden, hetgeen men toe moet schrijven, aan de nalatigheid der Vaccinateurs waaronder er welligt vele zijn, welker doel het is om, door een groot aantal lieden gevaccineerd te hebben, de gemakkelijkheid [illegible] te [illegible] bij het garnizoen.

NAEGELI, BADE.

---

* * Heden overleed tot mijne innige droefheid, na eene kortstondige ziekte van slechts vijf dagen, en bediend met de laatste * H. Sacramenten der stervenden, mijne teergeliefde Echtgenoote Vrouwe JOSEPHINA IGNATIA APOLLONIA VAN HAL, in den ouderdom van 56 Jaren 1 Maand en 2 dagen. Ik betreur in haar eene brave en teërmineude gade, terwijl mijn Zoontje in haar eene zorgelijke Moeder mist.

Ik geef door deze van dit voor mij en mijn eenig kind, zoo treurig en treffend sterfgeval kennis, aan alle vrienden en bekenden, verzoekende van rouwbeklag verschoond te blijven.

[illegible], 25 Maart 1831.

F. VAN GILS.
Schutsluit-Officier.

J. N. DANN, Laarder [illegible] te Bergen-op-Zoom, heeft de eer aan het geëerde [illegible] te maken, Dat hij tijdelijk het openen en sluiten der poorten der beide steden Bergen-op-Zoom en Breda, bij wederom de gelegenheid krijgt, om zijne gewoonelijke communicatie te herstellen op [illegible], 's Hertogenbosch en elders, en dat hij dienvolgens met den 1sten April aanstaande, wederom zal beginnen te rijden van Bergen-op-Zoom, 's Maandags, 's Woensdags en Vrijdags morgens ten 4en ure, en van Breda den Dingsdags, Donderdags en Zaturdags na de aankomst der wagens van 's Hertogenbosch.

J. N. DANN.

---

* * Door verandering met ter neder is te Waalwijk te huur * terstond, in de provincie Noord-Braband: Een HUIS met vier behangen Benedes KAMERS, twee KEUKENS met BOMPEN, een MANGELKAMER, twee Boven KAMERS, een ruime ACHTERHUIS, een aparte SCHUUR, een TUIN en BOOMGAARD met Exquise VRUCHTBOOMEN, MOESTUIN, benevens KAMP en WEILAND, gelegen in het midden van Waalwijk aan de zuidzijde van de straat, nader onderrigt te bekomen bij Ad. BROESHART te Waalwijk voorneemd.

---

* * Burgemeester en Assessoren der Gemeente *Zevenbergen*, * maken bij deze bekend, dat de gewone JAARMARKT binnen deze Gemeente invallende Woensdag den 6 April aanstaande, niet zal worden gehouden.

Zevenbergen, den 17 Maart 1831.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
J. DAMEN.
Ter Ordonnantie van dezelven,
De Secretaris,
C. VAN MEER.

UIT DE HAND TE KOOP.

Alle soorten van FRUITBOOMEN, FIJNE EN ZILVEREN MAST, alsmede LARIKSEN en WILMOND. Alles voor zeer civiele prijzen.

Te bevragen bij J. VAN EIJL te Boschveer, bij Breda.

---

* * H. HOFFMEISTER van *Leiden*, heeft de eer de * liefhebbers van PIPEN te berigten, dat hij met 11 aangekomen met een fraai assortiment van DUITSCHE PIJPEN. Hij is uitgepakt, voor vier dagen, in de Karrestraat, letter B. No. 18.

---

* * Bij de Boekhandelaren ANTON CRAMER en * COMP. te *Amsterdam*, zal met 1ste April aanstaande van de pers komen: DE MARKETENTSTER van het HOLLANDSCH LEGER, een geschiedkundig Tafereel uit den laatsten Veldtogt door A. CRAMER, versierd met een gekleurd vignet, voorstellende het oogenblik dat *J. C. J. van [illegible]* de Kruidkamer aansteekt. *Het geld de eer van Waterloo.* Dit Werkje, een vervolg op het SPRAKELOOZE MEISJE van *Brussel*, of de REPUBLIEKEINSCHE BRUID, waarvan de 2de druk [illegible] is, zal bij Inteekening [illegible] zijn, en na den [illegible] [illegible] dan f 2,50.

Zoo wordt dit bij alle Boekhandelaren vergeefs [illegible] van dezelfde te doen.

---

* * Bij J. J. ARRESTEIN, Boekhandelaar te 's Hage, * ziet het licht en is bij BROESE & COMP. en verder alom voor 20 Cents verkrijgbaar:

NOORD-BRABANDSCHE VOLKSGEEST, door den schrijver van *Noord-Brabandsche Lijdzaamheid.*

---

* * Bij de Boekverkoopers SCHALEKAMP & VAN * DE GRAMPEL te Amsterdam, is heden van de pers gekomen en alom verzonden:

I. Veertien Jaren in België en Vlugt uit [illegible], gevolgd van Bijlagen, alsmede van eenen Brief aanmerkingen uit van de Tweede Kamer der Staten Generaal, over het aangeboden en sedert ingetrokken ontwerp van wet op het Onderwijs, door P. L. A. GENABETH, laatstelijk Professor der Vaderlandsche Letteren aan het Museum te Brugge; gr. 8° . . . f 1-10.

II. Letter- en Geschiedkundig Allerlei of Verpoozingen in Ledige Oogenblikken, met fraai gegrav. titel en vignet gr. 8° f 2-50.

III. Karakters uit den Burgerstand, geschetst in Huiselijke Tafereelen door Mejuffr. C. M. [illegible], met gegraveerden titel en vignet, gr. 8° . . . . f 2-50.

IV. Zedekundig Huisboek voor Jonge Lieden, door Mejuffr. C. M. H. [illegible], met gegraveerden titel en vignet gr. 8° f 1-80.

---

* * Binnen weinige dagen zal door BROESE & COMP. alom worden verzonden:

I. MAGAZIJN VOOR DE REKENKUNST 4de Stuk, van [illegible].

II. Schets der Algemeene Geschiedenis en van die der Vaderlands, ten dienste vooral der Adspiranten tot Kadets bij de Koninklijke Militaire Akademie, door J. [illegible], Lid van het Koninklijk Nederlandsche Instituut, Hoogleeraar aan de Militaire Akademie, enz. Tweede Stuk.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.